

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΙΑ΄ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος
Εὐφημίας

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α΄. Ὑψος β΄.

Στίχ. α΄. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β΄. Ὑψος β΄.

Στίχ. α΄. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. *Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ὑψος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ
κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης
Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς
ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἑνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'. Τὸς σοὺς ὑμολόγους.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ὡ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου,
ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν
τύραννον ἐξέστησε, δι' ἅκραν καρτερότητα·
ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν
κολαστήρια.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Πανεύφημε μάρτυς Εὐφημία,
εὐφήμοις ἐν ἄσμασιν αεί, σὴν μνήμην σου
γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα,
τὸ λείψανόν σου φέρουσιν, τὸ ἱερὸν καὶ
σεβάσμιον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν
μέγαν Σεμνὴ τὸν νοητόν, δυναμωθεῖσα
χάριτι, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς
ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος,
Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην
ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον,
τῆς σωτηρίας γέγονεν, ἡμῶν δι' ἅκραν
καθαρότητα.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς ἄνθος χόρτου ἡ πάνσεμνος, ὀρώσα
Εὐφημία ῥέόμενα, πάντα τὰ γήϊνα, δίκην
σκυβάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν
κερδήσῃ, ὃνπερ ἐπόθησε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν
καὶ πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεβύθισας,
ἐν τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ'
ἡμῶν δολίως μηχανευόμενον.

Δόξα.

Ὁρῶντες Μάρτυς ὡς ἡδυσμα, ἐν μέσῳ
σου τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον,
πνευματικῶς εὐωχούμεθα, ἁγιασμὸν καὶ
ῥῶσιν ἀπαρνούμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ξενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε
Παναγία Θεόνυμφε, ὦ! πῶς ἀπείρανδρος,
οὕσα πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον
πάλιν ἔμεινας ἄφθορος.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ
κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης
Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς
ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἁμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τῆς Ἀγίας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

2Κορ 6:1-10

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν,
μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι
ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά
σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ
νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ
διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ
ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες
ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ
πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν
στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν
ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις,
ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν
μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι
ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ
ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας
καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,
ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι,
ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς
παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς
λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ
πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες
καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἀγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Ἀγίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Λου ζ' 36 - 50

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν
Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν ἵνα φάγῃ μετ'
αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ
πόλει ἣτις ἦν ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα
ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου,
κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ σταῖσα
ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα,
ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς
δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ
καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων·
Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι
ἀμαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ
δέ φησὶ· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεοφειλέται
ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὥφειλε δηνάρια
πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ
ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις
ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον
ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων
εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὧ τὸ πλεῖον

ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας.
καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι
εἶπεν· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν
σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας
μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν
ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ
ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν οὐ διέλιπε
καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν
κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ
ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. οὗ χάριν λέγω σοι,
ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλάι,
ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφένονται σου
αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι
λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς
καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου
εἰς εἰρήνην.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ,

ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῆς
Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου
Εὐφημίας, ἧς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.